

USNESENÍ

Městský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 17. dubna 2019 v trestní věci

odsouzeného: **Michal Sedlák**, nar. 8. 11. 1983 v Brně;
t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Rapotice;

o návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení

takto:

Podle § 283 písmeno d) trestního řádu, za použití § 278 odstavec 1 trestního řádu, se **návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení** ve věci vedené před Městským soudem v Brně pod sp. zn. 90 T 90/2016, v rozsahu skutku pod bodem 2) výroku o vině a výroků navazujících rozsudku ze dne 29. 11. 2016, **z a m í t á.**

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 29. 11. 2016 sp. zn. 90 T 90/2016, který ve vztahu k odsouzenému Michalu Sedlákovi nabyl právní moci dne 28. 12. 2016, byl odsouzený uznán vinným jednak ze spáchání přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaného formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Přečinu úvěrového podvodu označeného bodem 2) v rozsudku se odsouzený potom ve stručnosti dopustil tím, že dne 26. 3. 2015 v Brně v Obchodní galerii Vaňkovka, v prodejně O2, společným jednáním po předchozí domluvě nejprve Vojtěch Liška předal svůj občanský průkaz a cestovní pas odsouzenému, který jménem Vojtěcha Lišky sjednal úvěrovou smlouvu ve výši 13 995 Kč na zboží – mobilní telefon zn. Samsung Galaxy S5 LTE G 900F. Téhož dne byla uhrazena Vojtěchem Liškou částka 798 Kč, žádnou další splátku však již neuhradil, kdy ve smlouvě přitom uvedl nepravdivé údaje o svém zaměstnavateli a příjmu. Odsouzený předmětný mobilní telefon následně dne 27. 3. 2015 v 12:16 hodin prodal do zastavárny, a to za částku 9 200 Kč. Následně téhož dne a na stejném místě po předchozí domluvě sjednal odsouzený na občanský průkaz Vojtěcha Lišky účastnickou smlouvu k mobilnímu telefonnímu číslu, kterou Vojtěch Liška na místě podepsal, avšak za služby vedené za zúčtovací období od 1. 4. 2015 do 30. 4. 2015 nezaplátil a odsouzený v tomto období SIM kartu používal a za služby rovněž neplatil.
2. Dne 22. 6. 2018 byl Městskému soudu v Brně doručen návrh odsouzeného na povolení obnovy výše uvedeného řízení, který následně doplnil podáním ze dne 1. 10. 2018, a to co do rozsahu pouze bodu 2) odsuzujícího rozsudku. Svůj návrh zdůvodnil tím, že se dostal do procesní situace, kdy dal písemný pokyn svému obhájci, aby podal odvolání, konkrétně ve vztahu ke skutku pod bodem 2) podané obžaloby, jeho obhájce však odvolání nepodal, znemožnil odsouzenému přezkum rozsudku soudu prvního stupně. Důvodem obnovy řízení, za splnění určitých dalších podmínek, může být i porušení povinnosti v původním řízení na straně jiné osoby než jen policejního orgánu, státního zástupce či soudce. Takovou osobou může být dle názoru odsouzeného i obhájce jakožto procesní účastník trestního řízení. Obhájce odsouzeného nepodal odvolání, ač k tomu dostal od klienta pokyn. V jednání tohoto obhájce bylo sledováno pochybení, byla podána kárná žaloba, o které již bylo rozhodnuto, byl sledován vinným.
3. Dale odsouzený v návrhu uvedl, že s předmětným mobilním telefonem disponovala jiná osoba,

pro kterou odsouzený telefon v zastavárně pouze prodal. V době rozhodování soudu prvního stupně neměl bohužel k této osobě žádné informace, které by mohl nabídnout pro bližší identifikaci, a tudíž nemohl vyléčit tohoto svého známého jako svědka nabídnout k důkazu. Nyní však již může tohoto svědka blíže identifikovat, neboť se dozvěděl, jak se jmenovaný jmenuje. Osoba, která disponovala mobilním telefonem Samsung S5 a odsouzenému uváděla, že je to její telefon (disponovala originálním balením telefonu se záručním listem, příslušenstvím), se dle informací odsouzeného jmenuje Roland Boldi, užívající přezdívku Ronaldo. Tuto osobu je nutné dohledat a vyslechnout, protože jeho výslechem ve spojení s ostatními důkazy může soud v obnoveném řízení získat úplné informace o skutkové ději a o vině odsouzeného, respektive jeho nevině. Na místě pak bude v obnoveném řízení rovněž vyžádání záznamů z kamer v OD Vaňkovka, což učiněno nebylo, konfrontace odsouzeného Vojtěcha Lišky s tímto svědkem, případně další důkazy, jež z obsahu výpovědi navrhovaného svědka k věci samé vyplynou, včetně výslechu pracovníků předmětné prodejny O2, zejména paní P. Polínkové.

4. V rámci veřejného zasedání odsouzený uvedl ke způsobu, jakým přišel k telefonu, který pak zastavil do zastavárny, že byl to člověk, kterého znal. Celou dobu, po tom odsouzení si lámal hlavu nad tím, kdo to je. Postupem času se mu vybavila přezdívka Ronaldo, jmenuje se Roland Boldi, odsouzený je na 1000 % přesvědčený, že toto je osoba, která mu předala telefon do ruky, aby ho zatavil. Pokud jde o osobu pana Boldiho, on odsouzenému řekl, že ten telefon je jeho starý, že si ho pořídila, ale že to potřebuje prodat, protože nemá na plínky a na mlíko. Pokud jde o konflikt, který měl s Rolandem Boldim ve věznici, byl tam přítomný člověk, taky z Brna. On odsouzenému řekl, že se mu Roland Boldi svěřil s tím, že odsouzenému nabídl telefon k prodeji, který prodal na svoje doklady.
5. Co se týče nepodání odvolání ze strany obhájce odsouzeného, tento vypověděl, že odvolání z jeho strany nebylo podáno z důvodu, že mu byl přidělen advokát soudem, byl to pan Tomáš Vácha, který byl v zastoupení panem koncipientem Trskou. Odsouzený se chtěl okamžitě na místě odvolat proti rozsudku, pan koncipient mu poradil, že odvolání podáme po doručení rozsudku, s čímž odsouzený souhlasil. Jeho nadřízený mu řekl, že si celou věc přebírá, že už do věci nemá zasahovat a žádné odvolání nepodal. Odsouzený podal stížnost na Advokátní komoru. Proběhla nějaká šetřící komise na Advokátní komoře. Podle informací odsouzeného kárná žaloba proběhla v neprospěch pana Mgr. Váchy.
6. Svědek Roland Boldi v rámci veřejného zasedání uvedl, že ví, kdo je Michal Sedlák. Do teď to nevěděl, ale zjistil to. Tohoto člověka viděl v Plzni ve vězení. Viděl ho ještě možná v Brně, asi třikrát. Zda došlo k tomu, že by odsouzenému nebo on svědkovi něco nabízel, tak k tomu nedošlo, tím si je svědek jednoznačně jistý. Zda při setkání někdo vytahoval telefon, tak o tom nic neví. Odsouzeného nebere ani za kamaráda, neví vůbec, o co mu jde. Odsouzený mu ve věznici psal lističek, aby mu svědčil, aby mu udělali obnovu soudu, svědek odsouzenému říkal, že to dělat nebude.
7. Svědek Antonín Tučka ve veřejném zasedání uvedl, že Michala Sedláka zná od vidění, nikdy spolu nemluvili. Ani na svobodě, ani ve vězení. Jako kuchař vydával stravu, plus pan Roland Boldi, vedle něho. Michal Sedlák, když šli na oběd, vybuchl na Rolanda, že ho poznává, řekl „to seš ty, kvůli kterému sedím“. Svědek se ptal Rolanda Boldiho ve výtahu co to mělo být a on říkal „pomůžeš mně, když po mně vystartuje“. Roland Boldi říkal, že mu prodal jakýsi telefon nebo něco takového a Sedlák za to sedí, a to je tak asi všechno. Když svědek předal dopis a Roland Boldi řekl, že to tak nenechá.
8. Ve věci byla dále provedena agnoskace svědkem Vojtěchem Liškou, při níž mu bylo předestřeno celkem 10 fotografií svědka Rolanda Boldiho. Svědek Vojtěch Liška k tomuto uvedl, že toho

člověka nepoznává. Nepamatuje si, že by někoho takového viděl.

9. Podle § 278 odst. 1 trestního řádu, obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem nebo trestním příkazem se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl v zřejmém nepoměru ke stupni nebezpečnosti činu pro společnost nebo k poměrům pachatele, nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.
10. Podle § 283 písm. d) tr řádu soud návrh na povolení obnovy zamítne, neshledá-li důvody obnovy podle § 278 trestního řádu.
11. Z prvně citovaného zákonného ustanovení podává se, že nezbytnou podmínkou pro (případně) povolení obnovy řízení ve vztahu k důkazním návrhům je požadavek, aby tyto důkazy byly „nové“; oproti tomu za nové důkazy nelze pokládat jednak ty, které byly dříve označeny nebo jinak známy, avšak neprovedeny proto, že je soud nepokládal za relevantní, jednak ani takové, které provedeny byly, nicméně navrhovatel se dovolává jiného jejich – ve prospěch jeho skutkové verze svědčícího – hodnocení.
12. Pro rozhodování o obnově řízení jsou významné takové skutečnosti nebo důkazní prostředky, kterými jsou zpochybňovány usvědčující důkazy provedené v původním řízení. Hodnocení předložených důkazů nesmí přesahovat rámec zjištění, zda je pravděpodobné, že tvrzená skutečnost či nový důkaz sám, anebo ve spojení s již provedeným dokazováním by mohl přivodit změnu rozhodnutí. Výsledkem hodnocení nemůže a nesmí být nové, změněné skutkové zjištění. Skrze uvedené hodnocení je třeba dosáhnout určitého stupně pravděpodobnosti či důvodný předpoklad pro očekávání, že změna rozhodnutí je možná. Jde tedy o posouzení otázky, zda nové skutečnosti nebo důkazy jsou způsobily, samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými soudu či jiným orgánům činným v trestním řízení již dříve, odůvodnit jiné, tj. pro stěžovatele příznivější rozhodnutí. Toto zkoumání spočívá v porovnání důkazů dosud provedených a dosavadních skutkových zjištění s důkazním významem nových skutečností, resp. nových důkazů.
13. Pokud by bylo možno dospět k vysokému stupni pravděpodobnosti, resp. plně odůvodněnému předpokladu (není tedy nutná absolutní jistota v tomto směru) o tom, že by na základě nových skutečností a důkazů mohlo dojít ke změně původního rozhodnutí, je na místě rozhodnout o povolení obnovy. (nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 4068/14, III. ÚS 2731/14)
14. Po důkladném a pečlivém posouzení shora uvedených skutečností (tvrzení) a výslechu svědků Rolanda Boldiho, Antonína Tučky a Vojtěcha Lišky dospěl samosoudce k závěru, že odsouzený soudu žádné nové skutečnosti, ani důkazy, jimiž by svůj návrh ve smyslu naznačeném relevantně podložil, nepředložil.
15. V prvé řadě je třeba upozornit, že žádné z nových tvrzení odsouzeného nebylo do té míry doloženo či prokázáno, aby samo o sobě či spolu s jinými skutečnostmi odůvodňovalo jiné, tj. pro odsouzeného příznivější rozhodnutí. V této souvislosti soud poukazuje zejména na výpověď svědka Rolanda Boldiho, která vyvrací tvrzení, že mobilní telefon pro Rolanda Boldiho zastavil. Tento závěr podporuje i provedená agnoskace, kdy svědek Vojtěch Liška dle jeho výpovědi nepoznal na předestřčených fotografiích Rolanda Boldiho, přičemž soudem nebyla zjištěna žádná okolnost, která by náznakem zpochybňovala tuto výpověď. Nelze se proto důvodně domnívat, že v případě obnoveného řízení by došlo pro toto tvrzení odsouzeného k pro něj příznivějšímu

Měla být provedena agnoskace před hlavním líčením - mohl fotky

rozhodnutí soudu. Nad rámec uvedeného pak soud dodává, že výpověď svědka Antonína Tučky v tomto směru neobsahovala žádné relevantní okolnosti prokazující tvrzení odsouzeného; z této by bylo možno případně pouze nepřímo (akcesoricky) na pravdivostní obsah tvrzení odsouzeného (což na jednu z myslitelných skutkových alternativ) usuzovat.

16. K tomuto pak přistupují další skutečnosti již prokázané v rámci trestního řízení, zejména pak nepravdivost konkrétních tvrzení odsouzeného v jeho výpovědi v hlavním líčení, k čemuž se v řízení o povolení obnovy řízení nikterak nevyjádřil. Jen ve stručnosti soud shrnuje, že odsouzený uváděl, že k zablokování SIM karty došlo ve chvíli, kdy chtěl uhradit druhou fakturu za SIM kartu, ačkoliv bylo prokázáno, že k tomuto došlo mnohem později a SIM karta byla v tomto období užívána. Dále odsouzený v hlavním líčení uvedl, že mezi koupi SIM karty a zastavením předmětného telefonu uplynulo několik dní, byť bylo prokázáno, že předmětný telefon v zastavárně zastavil hned druhý den po uzavření úvěrové smlouvy. Pokud pak skutečnosti tvrzené odsouzeným v nyní projednávaném návrhu na povolení obnovy řízení narážejí na protichůdná tvrzení dvou svědků, nelze novým skutečnostem přisoudit reálnou potenci k vydání pro odsouzeného příznivějšího rozhodnutí po povolení obnovy. Skutkový děj tvrzený odsouzeným (a zcela nepodložený a neprokázaný) se ve světle uvedeného stále jeví jako krajně nepravděpodobný, a to z důvodů již uvedených v odsuzujícím rozsudku, přičemž tyto trvají v nezměněné míře i v současnosti.

17. Co se týká tvrzených skutečností ohledně nepodání odvolání obhájcem, byť k tomuto měl výslovný pokyn odsouzeného, nelze přistoupit na argumentaci odsouzeného, že porušení povinnosti obhájce lze podřadit pod důvody obnovy řízení ve smyslu § 278 odst. 4 trestního řádu. Zákon v tomto ustanovení uvádí tři základní podmínky, které je třeba naplnit, aby mohla být obnova řízení povolena, a to (1) taxativně vymezený subjekt, který (2) poruší povinnost v původním řízení jednáním zakládajícím trestný čin a (3) toto bylo zjištěno pravomocným rozsudkem. Ani jednu z těchto podmínek odsouzeným uvedená skutečnost nesplňuje. Obhájce není v taxativním výčtu subjektů uveden, nebyl vydán rozsudek (toliko pouze kárné rozhodnutí České advokátní komory ze dne 11. 5. 2018 sp. zn. K 94/2017), ze kterého by bylo zjištěno, že obhájce trestným činem porušil svoji povinnost v původním řízení. Soud proto přezkoumal porušení povinnosti obhájce pouze z hledisek uvedených v § 278 odst. 1 trestního řádu, přičemž z povahy věci jednoznačně plyne, že porušení povinnosti při podání opravného prostředku nelze považovat za skutečnost, která by odůvodňovala pro odsouzeného příznivější rozhodnutí v obnoveném řízení.

nutná obhajoba - advokát přidělen - soudem - tedy státem za což by stát měl nést zodpověd.

18. Nové skutečnosti ve smyslu shora citovaného ustanovení tak v této trestní věci nebyly zjištěny, kdy žádná tvrzení odsouzeného nebyla ani částečně doložena. Soud tak rozhodl, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a návrh na povolení obnovy řízení jako nedůvodný zamítnul.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne oznámení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Městského soudu v Brně.

Brno 17. dubna 2019

JUDr. Libor Hanuš, Ph.D. v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Křiváková

EKAZD